

ΠΟΛΙΤΙΚΟΣ ΑΤΥΡΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ
ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΙΣ ΔΙΚΤΑΙ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΟΛΦΕΤΑΣ
ΔΙΕΓΘΩΤΗΣ ΚΑΙ ΣΥΝΤΑΚΤΗΣ.

ΣΥΝΑΡΩΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΔΡ. 10.
ΔΔΑΔΑΠΗΣ ΦΡ. 10.

**Ο Γράννης κι' ὁ Μαρῆς,
μελούσνε κι' ἀπορεῖς.**

Γ. — Σήμερα κλεῖ, μωἱέ Μαρῆ, σαρανταένας χρόνος, ποὺ πνέοντες τὰ μένεα κατὰ τῆς Ἀλβιῶνος ἐκ τὴν πρεστασίαν τῆς τὴν τόσον αὔστηράν, τὴν ὅλωξαμ' ἀπὸ ἀώθενε μὲ πάλην φεβεράν κι' ἐκάμαμε τὴν "Ἐνωση καὶ τὴν ἀδελφοσύνη μὲ τὴν ὄχφονοστεφάνωτη μεγάλη Ρωμησύνη.

Σὰ σήμερα ἐφύγανε ἡ Ἀγγλικὲς φριγάδες κι' ἥλθαν σὶ πρῶτες Ἕλληνες ὑπάλληλοι φαγάδες. Ρωμανοὶ κι' ἐμεῖς ἀληθινοὶ σὰ σήμερα γινήκαμε κι' ἐμπήκαμε στὴ Μιχαλού ποὺ πρῶτα δὲν ἀνήκαμε. Σὰ σήμερα ἐφέτυσαμε δισέλινα καὶ λίρες κι' ἐπήραμε μερίδιο στὴ δύδια μὲ τὴν ψεῖρες.

Σὰ σήμερα ἐφύγανε σὶ "Ἀγγλοὶ μὲ τὸ γέες γιὰ νάρχετ' ὁ Μενέλαος νὰ κάνῃ ἐκλογὲς κι' ἡ Μέκα νὰ ἐγείρεται κατὰ τῶν πατρικίων γιὰ νὰ δοθῇ στὸν Καρυπανὸ τ' ἀρχειοφυλακεῖον. Σὰ σήμερα ἐπέσανε περούκες καὶ τιτλούχοι κι' ἥρθε τὸ Μεγαρούσειον ἀνταρτικὸ τεαροῦχο.

Σὰ σήμερα σκορπίσαμε δαφνόφυλλα στοὺς δρόμους γιὰ νὰ δεχθεῦμε σύνταγμα μὲ λαστικένιους νόμους κι' ἐδιώξαμε τεὺς Τζόνιδες γιὰ νάμπουμε σὲ κράτος ποὺ δισικοῦν Βρουώνηδες κι' ὁ κύριος Κουράτος.

Ἐδῶξαμε τὴν νόμπιλτά, τὴν ἀριστοκρατία, χαβιάρια καὶ βουτύρωτα καὶ τόσες ὅσες ἄλλες, γιὰ νάρχωνται νὰ κάνουνε φιγούρα στὴν πλατεία καὶ πρῶτει μὲς τὶς σάλες καμαρωτὰ νὰ περπατοῦν νὰ τρίζουν τὸ τακούνι, ρωμανοὶ ποὺ δὲν ἐπλύθησαν ποτέ τους μὲ σαπούνι.

Σὰ σήμερα μωρὸ Μαρῆ, σὲ διάσημη εψυγ' ἐδῶθε τὸ φλωρὶ κι' ἀκλούθιες ἀρμεστῶν μετὰ γκενεραλέων κι' ἔμειν' ὁ κόσμος νηστικὸς νὰ θρέφῃ ἀναγκαστικῶς τριανταπέντε πρίγκηπες ἐκτὸς τῶν βασιλέων.

Σὰ σήμερα τὴν "Ἐνωση ἐγιώρτασ" ἡ πατρίδα κι' δὲν κόσμος δὲ γεωργικὸς ποὺ σκάφει διεργονικῶς

πετάει μὲς τὴ θαλασσα σταφύλια καὶ σταφίδα. Σὰ σήμερα γινήκαμε "Ρωμανοὶ καθ' ὅλα πούρει" τρεῖς μουσικὲς ἐπαίζανε θυμῷμασι στὸ Ληξοῦρι καὶ τώρα παίζουν ἡ κοιλὶες ταμπουέρλο καὶ γρανκάσα π' ακούετ' ἀπὸ μακριὰ πενηνταπέντε πάσσα.

**ΤΑΚΙΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΡΑΙΚΙΩΒΑΤΕΙΟΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΚΩΣΤΑΝΤΙΝΟΥ
ΣΥΛΛΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ
ΑΙ.Σ4.γ1.φ20035**

Σὰ σήμερα ἐφτύσαμε τὸ χρῆμα καὶ τὸ λεῦκο
διὰ νὰ ἔξαρτώμεθα ἀπὸ τὸ Μονοχροῦσο
καὶ γιὰ νὰ γείνουμε κι' ἔμεις ὑπῆκοι τοῦ θρόνου
ποὺ μὲ χωρίς ἐνδοιασμούς
έγκρινει τοὺς διορισμοὺς
τοῦ Μίμη τοῦ Σθορώνου.

ΖΗΤΗΜΗΦΕ ΗΛΙΠ.

Σὰ σήμερα τοὺς ἐδῶξαμε τοὺς "Ἀγγλους τοὺς ὑπεύκους
γιὰ ν' ἀγκαλιάσουμε Μαρῆ, μετόχους Σιμοπούλους.
Ἐδῶξαμε τὸν Γλαζτστωνα μεθ' ὕβρεως δριμείας
γιὰ νὰ' ὁ Νικολόπουλος στὰ μέρη, μας ταρίας.

'Ἐδῶξαμ.' ἀπὸ τὸ νησὶ^{τὸν}
τὸν ξένο πρεβενδοῦρο,
γιὰ νᾶμ' ἔγω, γιὰ νᾶσαι σὺ
νὰ κάνουμ' ἀρεμοῦρο.

Σ' ἐλεύθερο γυρέψαμε νὰ ζήσουμ' σύρανδ
χωρὶς γι' αὐτὰ πώλαναμε καθόλου νὰ μας μέλλῃ,
ἐλεύθεροι νὰ τρέχουμε μὲ σίχως χαλινὸ
νὰ κάνῃ μὲς τὸν τόπο του καθένας ὅ, τι θέλη.
Νόμους δὲ κόσμος καὶ θεσμοὺς νὰ μὴν ἀναγνωρίζη
καὶ τὸ δικό του σήμερα κανεὶς νὰ μὴν δρίζῃ.
Γι' αὐτὰ ἐπολεμήσαμε τὴ φαύλη τὴν 'Ἀγγλία
κι' ἐπιτυχία ἔστεψε τὴ νίκη μας τελεία!

Καὶ κλαίμε τὰ παλάτια μας πώγινανε χαλέπεδα
καὶ κλαίμε τὴ σταφίδα μας στὴ θάλασσα πεσμένη
καὶ μόνον δὲ καλόγηρός ποὺ διοικεῖ τὰ Λέπεδα
περνάει μὲς τὴν ἔρημά, ζωὴ φχαριστράμενη.
Σὰ σήμερα τὴ διώξαμε τὴν ἀγγλικὴ κορῶνα
κι' ἀμάλη ἐπειριμέναμε τὸ Ντεληγιάνην νάρη,
νὰ βλέπῃ τὴν Κεφαλλωνιὰ νὰ κλαίῃ στὸν αἰῶνα
π' ἀπὸ τὰ τόσα πλοῖα τῆς δὲν ἔμεινε κατάρτι.

Πῶλεγ' ή μακαρίτσσα ἐτότες ή Βιτόρια?
« ἔνωσετε τὰς σκέψεις σας μὲ τὰ λεφτά σας χώρια! »
ἀλλὰ ἔμεις ἀκράτηται εἰς ἐνθουσιασμούς
τὰ δόσαμε κι' ἔκεινα
γ' ἀξήνη τὸ κονδύλιον γιὰ τοὺς πρεβιθασμούς
ποὺ γίνονται στὸ στράτευμα δικαίως κάθε μῆνα.

Καὶ δύως μ' ὅση φοβερὴ κι' ἀνέχης δυσυνήια
κι' δόσο νὰ ζῆς μὲς τὴν καρπὶα καὶ μέσ' τὴν ἀναρρίχη,
σου λέσι μέσα ἡ ψυχὴ, τὰ μάτια νὰ σφράλισῃς
ἀπ' ὅ, τι φαινεται κακὸ,
καὶ νὰ φιλήσης χώματα, καὶ τάφους νὰ φιλήσης
μὲ φίλημα ἐλληνικὸ,
γενναίων Κεφαλλήνων

ἀγωνισθέντων μὲ στοργὴν ἀληθινῶν ἐλλήνων
καὶ στηρίξθεντων εὐθαλέες, ἐν ὅσῃ καρτερίζε,
τὸ δένδρον τοῦ αἰσθηματος ἐν τῇ ἐλευθερίᾳ.

'Ως σκαπανεῖς καθήκοντες μεγάλου κι' ἴεροῦ
ἐδόξασαν τὰ χώματα μητρὸς μὴ ἐλευθέρας·
ci τῇ; ιδέας ηρωες ἔκεινου τοῦ κατρεύ
ἐπάλεσαν κι' ἐνίκησαν μὲ σκέψεις ἀνωτέρας.
Δὲν ἐνδιέφερε ποσῶς τεὺς ἀγαστοὺς πολίτας,
ἐν ἥθικον; Θὰ ἔχωμεν ἡ φρύλους κυβερνῆτας.

'Η κορυφὴ τοῦ Αἴνου μας ἡ πλευτότερη μεγάλη,
πολὺ μικρὴ ἐφαίνετο σημαία νάχη ἄλλη.
κι' ἀπ' ὅλα τὰ πολύτιμα τῆς εὐτυχίας ἐῶς;
καλλίτερο δὲν θὰ φανῇ
ἄφ' τὸ γαλαζεῖο τὸ παντὶ^{τὸν}
ποὺ τὴ στολίζει τώρα.

— X X X —

Χορὸς ἑορταζόντων
καὶ πανηγυριζόντων.

Κωνσταντίνου καὶ 'Ἐλένης ἑορτὴ βασιλικὴ'
δὲ Διάδοχος γιορτάζει ἡ ἐλπὶς ἡ ἑθνικὴ.

Τὸ χρυσὸ τὸ παλληκάρι,
τοῦ στρατοῦ ἡ ἐμορφιά
ποὺ μικρὰ μέρα θ' ἀριθμέτη
μέσα στὴν Ἀγιὰ Σοφία.
"Ἄς ἐτοιμαστοῦν ci στόλοι
τὰ κανόνια κι' οἱ στρατοὶ^{τὸν}
κι' ἀν δὲν πάρουσιε τὴν Πόλη
νὰ μοῦ κόφετε τ' αὐτὶ.

Γιορτάζουνε στ' 'Ἀνάκτορα τρανοὶ μεγαλουσιάνοι,
ἀλλὰ πανηγυρίζουνε καὶ οἱ Καραβισιάνοι
μὲς τὸ χωριό τους τὸ χρυσὸ
καὶ τὸ μυριανθισμένο,
ποὺ τόχευν ἀφ' τὴν 'Οσησὸ
καλὰ συγιρισμένο.

Κι' ἔχουνε διατάξειση καὶ μπάλο καὶ παιγνίδει
κι' ὅλες τοῦ γλώτσες θὰ μιλοῦν ἀπὸ τὸ βοστολίδι.

Μαζὸ μὲ τὸ Διάδοχο γιορτάζουν κι' ἄλλοι φίλοι
καὶ πάντας τὸ Ζιζάνιον νὰ συγχαρή ὄφειλετ.
Κωστας Τζαβλίας δὲ χρυσικὸς μὲ τὰ ἔσνθα μουστάκια
π' ὅπαν ἀφήνει τὴ δισελειά, ψαρεύει στὰ σκάλικα.
'Ο πρεσφίλης ἐξαελφος; Δεστούνης Κωνσταντίνος,
ποὺ μὲ τὴν ἡτακ τοῦ 'Ομέρ έπαυτηκε κι' ἔκεινος.

'Ο Κωνσταντίνος δὲ Ζερβός ποὺ παρατρέχει χρόνα
κι' ἄλλαζει τὰ διλάσια καὶ τὰ ναπολεόνια.
'Ο Μομφερράτος δὲ Κωστῆς δὲ πλήρης αἰσθημάτων
ειασεχθεὶς εἰς ἄλευρα τὸν κύριον Κοσμάτον.
Καὶ δὲ ἀρχιδιάκονος παμφίλτατος Περφάνης,
ποὺ μὴ σκεφθῆ; 'Επίσκοπε, καπρίτεια νὰν τοῦ κάνης.

Περάκης τέως βουλευτὴς καλὸς κι' ἀγαπημένος,
π' ὅπιος τὸν κατεψήφησε εἶναι μετανωμένος.
Σελάθος δὲ κύριος Κωστῆς πωρχεται μὲς τὴ ζέστη
καὶ βγάνει συναλλάγματα ἀπόντος τοῦ Φορέστη.
Καὶ δὲ παππᾶς δὲ Κωσταντῆς δὲ τῆς Σισιωτίστης
π' ὅ, τι τοῦ δύσσουνε ποτὲ δὲν φέρει ἀντιρρήσεις.

'Ο Κωσταντῆς δὲ Καραβίδης πούνε τὸ ταχτικό του,
σ' ὅ, τι πανήγυρη βρεθῆ νάχη φλασκὶ δικό του.
'Ο Λέλος δὲ ἀγαπητὸς γιορτάζει τ' ὄνομά του,
νὰ χίρεται τὴ μπόζα του καὶ τὰ παραστημάτου.
'Ο Μενεγάτος δὲ Κωστῆς πωχασε τὸ Βρυώνη
καὶ τώρα τοῦ μουστάκι του, δὲν τὸ παραφουντώνει.

'Ο Κώστας μὲ τὸ γατόχρο πραματευτὴς καινοργίος,
κι' δὲ παλαιὸς δὲ μάγερας δὲ Κωσταντῆς δὲ Φλώριος.
'Ο ξενδόχος δὲ γνωστὸς δὲ Κωστας δὲ Μπονάνος,
περιφημός γιὰ φρικασὲ καὶ φίνες κορτεγκιάνες.

'Ο Βαλδεσέρας δὲ Κωστῆς,
δὲ πρώτος μας ξυραφιστής.
Καὶ Κώστας Γιαννουλάτος
εωθεὶς ἀπὸ τὸ κρύωμα ποὺ ἔλαβεν ἐσχατως.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
Δημοπάκης Κωνσταντίνος
δημόσια κεντρική βιβλιοθήκη
μουσείο ανεούριου

Καὶ Καγκελάρη; δὲ Κωστῆς
τρεμπονεβιόλοντσελιστής.

Ο Κωστας δὲ Πλυκαλές, φιλότιμο παιδάκι;
καὶ Καβελλάρης καφετζῆς εἰς τὸ τσιφούτ σοκάκι.

—XXXX—

ΣΤΟ ΧΡΟΝΟ

Μὲ τὰ φτερὰ τὰ γλήγορα, διάβειν χρόνε γέρω·
δὲν σὲ φεσούμαι· σ' ἔμαθα· μ' ξέρεις καὶ σὲ ζέρω.
Στὴν κλίνη ποὺ μὲ τὸν κισσὸ τῆς λησμονιᾶς μὲν στρώνεις,
μ' ἀποκειμῆς ἀνάλαφρο μὲ δὲν μὲ θυντώνεις!

Μαζὺς καὶ πλάνε γέροντα, δέος κακὸς καὶ νάσαι,
καμμὶα δὲν ἔχεις δύναμη γιὰ μένανε κακὶ!

Ηταν δὲ πρῶτος μου παλμὸς ἔκεινος ποὺ θυμάσαι,
καὶ δὲν ἔγνωρισα στιγμὴ στὸν κόσμο πιὸ γλυκεῖα!

'Ερωτικὰ δύνειραται εἰν' ὅλη μας νὰ νείστη,
ἀλλὰ τὸ πρῶτο φίλημα, κάθε ἀγάπη πρώτη,
βρίσκει παρθένα τὴν ψυχὴν, παρθένα καὶ τὴ σκέψη
κι' ἀφήνει πόνο ποὺ ποτὲ δὲν θέρητη νὰ γιατρέψῃ
τὸ διάβα σει τῷ ἀλύπητο, τὸ διάβα σει τὸ πλέον!
Δὲν σὲ φεσούμαι· σ' ἔμαθα· κι' ἀκόμα κι' ἀν πεθάνω,
βρυκόλακας δὲ περπατῶ τὶς νύχτες νὰ σει λέω,
« μὲ βλέπεις; δὲν ἐπέθανα! Γι' αὐτὴν ἀκόμα κλαίω! »
Πόνος.

ΑΙΓΑΛΗ ΑΓΑΠΗ

Μὲ μιὰν ἀγάπη δὲν μπορεῖ κανένας νὰ περάσῃ,
δέος κι' ἀν εἶναι δυνατή, μιὰ μέρα θὰ χαλάσῃ.
ἀγητιάτεις γρήγορα δῆλα γλύκα.
Ούλεις τὴ γύφη δὲ γαμπρός, μὰ θέλει καὶ τὴν προίκα.

Μπορεῖς νὰ τρῶς αἰώνια καὶ διαρκῶς ἀργάκι;
Θ' ἀποζητήσεις κάποτε καὶ τὸ μοροπούλακι!
Σὲ μιὰν ἀγάπη ἀνθρωπός ποτὲ δὲν ἐπιμένει
κι' ἀν ἀντιρρήσεις φέρνετε
καὶ γιὰ τρελλὸ μὲ πέρνετε,
ρώτηστε δύοια θέλετε ποῦ γάγαι παντρεμένη!

• ΑΙΓΑΛΗ-ΦΛΩΡΙΟ.

Ἐν στενῷ συγγενικῷ κύκλῳ ἐτελέσθησαν τὴν πα-
ρελθοῦσαν Κυριακὴν οἱ γάμοι τοῦ κ. Βικεντίου Γ.
Τραυλοῦ μηχανικοῦ, μετὰ τῆς δεσποινίδος Μαρ-
γαρίτας Σ. Λιβαθυνοπούλου. Εύχομενα δλοφύκως
εύτυχιαν.

Δελτίον ἀστυνομικὸν
περὶ κλαπέντων μερικῶν.

Μόλις ἔφεγγε τ' ἀστέρι τῆς αὐγούλας χαρωπά,
κάπειος φαίνεται θ' ἀνέβη στὴν σίκιαν τοῦ παππᾶ
Νικολάου Λαζαρεντζάτου, καὶ πολὺ προσεκτικὰ
τὸ κιθώτιον ἐπῆρε πούχε τὰ χρυσαφικά.

'Ο παππᾶς δοξελογοῦσε
τὸν οὐράνιον κριτὴν
καὶ ὁ κλέπτης ἀφαιρεῖσε
τὸ πελύτιμον κευτή,
πεύχε μέτα δακτυλίδια καὶ βραλόγια καὶ λειπά
ποὺ καθόλου δὲν πειραζεῖ ἀντὶ τοῦ λείψουν τοῦ παππᾶ.

Στὸν Ἀτρόμυλο τοῦ Χαλδαία, πάλιν τὸ χαραματάκι
ἐκρεπάρησε ἡ κάσσα ποὺ τὴν φύλαγαν φυλάκοι,
κι' οὔτε εἰδησιν ἐπῆραν οἱ ἐντὸς τῆς μυχανῆς,
εὔτε κι' ἔξωθεν τοὺς εἶδεν ἀστυρύλακας κανεῖ,
Δάνει τέσσαρες χιλιάδες πῶς ἐπῆραν μετρητὰ,
ἀλλὰ τ' εἴναι γιὰ τὸ Χαλδαία πῶχει πλῆθος ἀπ' ἀντά!
Τέλος πάντων ἀπεδείχθη πῶς ἐκάμαν τὴν κλοπὴν
ἢ ὁ ἔνας ἢ ὁ ἄλλος πεύσαν δύο οἱ σκοποί
Καὶ τὸ σπάσιμο τῆς κάσσας ἀπεδείχθη περισσῶς
μὰ τὰ ὅβιλα τοῦ Χαλδαία δὲν εὑρέθησαν ποσῶς.

Ἐν τῷ Λαϊκῷ Ἀναγνωστηρίῳ, αὔριον τὴν πρωΐαν περὶ
ώραν 10ην. δ. κ. Μ. Ἀντύπας ποιήσεται ἐρμηνείαν τοῦ Εὐ-
αγγελίου.

ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΥΣΑ ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ ΤΗΣ ΗΛΕΚΤΡΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΙΑΣ ΑΡΓΟΣΤΟΛΙΟΥ.

Κάτω τὰ κάρβουνα! Κατανάλωσις Κώκ!

Ἡ κατανάλωσις τοῦ κώκ διὰ μαγείρευμα καὶ
πλύσιν ἐν ταῖς οικίαις ἀπεδείχθη ἐκ τῆς χρήσεως,
ὅτι μεγίστην οίκονομίαν παρέχει.

Ἐπίσης ἐκ τῆς χρήσεως ἀπεδείχθη, ὅτι μεγίστην
οίκονομίαν παρέχει ἡ κατανάλωσις κώκ, εἰς τοὺς ξε-
νοδόχους, οἰνοπνευματοποιοὺς (παράγοντας σούμαν)
στιλβωτὰς ἀγγείων, φανοποιοὺς, πιλοποιοὺς, ράπτας,
ζαχαροπλάστας, ἀσθετοχάμινα κ.τ.λ.

Τούτου ἐνεκα φέρεται εἰς γνῶσιν τοῦ κοινοῦ, ὅτι
ἐν τῇ ἀποθήκῃ τοῦ ἡλεκτρικοῦ πωλοῦνται κώκ καὶ
μαγειρεῖα κώκ.

Ἡ τιμὴ τοῦ κώκ, λιανικῶς πρὸς λεπτὰ τρία τὴν
λίτραν καὶ χονδρικῶς 52 δραχμὰς τὸν τόνον.

Ἡ τιμὴ τῶν μαγειρίων. Μονὰ, πρὸς ἔξ δραχ. ἔκα-
στον. Διπλᾶ, πρὸς δραχ. δώδεκα ἔκαστον.

Ἡ ἐγκατάστασις ἐν ταῖς οικίαις γίνεται δωρεὰν
παρὰ τῆς ἐταιρίας.

(Ἐκ τοῦ γραφείου.)

Τόπαμε μιὰ, τόπαμε δυὸς, τὸ λέμε κάθε μέρος,
πῶς πουθενὰ δὲν βρίσκεται ποιότης ἀνωτέρα
γιὰ ῥοῦχα καλοκαιρινὰ, παρὰ στοῦ Ματαράγκα.
Κοντεύει τὸ κατάστημα νὰ γίνῃ σκάλα φράγκα!
Όλος ὁ κόσμος τόμαθε κι' ἐκεὶ προθύμως τρέχει
βλέποντας τὴν ὠφέλεια π' ἀπὸ τὰ ῥοῦχα ἔχει.
Χρωματισμοὶ θαυμάσιοι· ποιότης ἔξαισια·
τελεία ἡ ἐφαρμογὴ καθὼς κι' ἡ ἐργασία.
Δὲν ἔχουμε παράδειγμα, διποιὸν δὲ Σπύρος ντύσῃ,
νὰ φύγῃ δυσαρεστηθεὶς κι' ἀλλοῦ νὰ καταντήσῃ.)

ΚΟΥΡΟΥΚΑΗ τὰ ἔξαιρετα καὶ φίνα σιγχρέττα,
φτιασμένα μ' ἐπιστόμιο καὶ μὲ φελό καὶ σκέτα.
Κουρούκλη τὰ ξενθά καπνὰ τῆς Ξάνθης τὰ περίφημα,
τῶν καπνιστῶν ἐντρύφημα,
τὰ κατακυριεύσαντα Ληξοῦρι κι' Ἀργοστόλι,
αὐτὰ νὰ προτιμήσετε ὡς πατριώτες ὅλοι.

Οἱ ἀδελφοὶ Λευκόχοοι λοι εἰδοποιοῦσιν ὅτι, μετα-
βάντες εἰς Βενετίαν ως ἐκ τῆς εἰδικότητος των, ἐκό-
μισαν ξυλείαν ἐξ ὀλων τῶν εἰδῶν πρωτίστης ποιό-
τητος, ἢ πωλοῦσιν μὲ τιμάς ἀνεπιδέκτους συναγω-
νισμοῦ. Τὸ ξυλεμπορικόν των κατάστημα κείται ἐν
ὅδῳ σιτεμπόρων ἔναντι οἰκίας Χ. Καραντινοῦ, ἐκ δὲ
τῆς προκυμαίας παραπλεύρως ἐλαίαποθήκης Φ. Σβο-
ρωγούν.

Ἡ κ. "Αννα Πεφάνη Νικολετάτου, εἰδοποιεῖ ὅτι
συνεχίζει τὰς εἰς τὴν Γαλλικὴν παραδόσεις τῆς ἀντί^τ
μετρίας ἀμοιβῆς. Πλείονες πληροφορίαι παρὰ τῇ
ἰδίᾳ, ἐν οικίᾳ Ἡλίᾳ Ματαράγκα.

ΤΟ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΝΕΩΤΕΡΙΣΜΩΝ ΑΒΑΙΧΑΚΗ

Εἰδοποιεῖ τὴν ἀξιότιμον πελατείαν του ὅτι παρέ-
λαβε πλήρη τὴν συλλογὴν τῶν καλοκαιρινῶν εἰδῶν
βατίστων, Ζεφίρ, τσιτίων κ.λ. εἰς ὀλας τὰς τιμάς.
Ἐπίσης τὴν συλλογὴν κασμιρίων εἰς μεγάλην ποι-
κιλίαν νέων σχεδίων καὶ τιμῶν, ὥστε νὰ δύναται
τις γὰ παραγγείλλη ἐνδυμασίαν τῆς ἀρεσκείας του
ὅποιασδήποτε ἀξίας θέλῃ.

Τὸ ἄνω κατάστημα ὑπενθυμίζει ὅτι ἐνεχα τῆς
ἀνακαινήσεως τοῦ παλαιοῦ καταστήματος παρέχει
σημαντικὴν πραγματικῶς ἔκπτωσιν εἰς τὰς τιμάς.

ΑΜΑΞΑ σταθμεύουσα καθ' ἐκάστην ἐν τῇ πλα-
τείᾳ τῶν Δικαστηρίων ἀναλαμβάνει οἰονδήποτε
γαύλον.

